

*Sterven is verhuizen van de buitenwereld
naar het hart van de mensen die van je houden*

Manu Keirse

Mevrouw
Germaine De Wolf

Weduwe van de heer
August Breugelmans († 2008)

° Buggenhout 23 augustus 1925
† Mechelen 13 februari 2021

de familie dankt u
voor uw troostend woord, voor uw stil gebaar

Ma,

Al van jongs af aan wist je wat zorgen voor een gezin betekende,
Je was de oudste van zes en hielp je moeder zoveel je kon.

Je trouwde en kreeg meerdere kinderen.

Ook deze taak vervulde je met verve.

Vader ging werken en jij zorgde voor het huisgezin.

Er kwamen kleinkinderen en achterkleinkinderen en voor iedereen
was en bleef je 'oma'

Helaas moest je al een tijdje geleden zonder onze pa verder.

Maar toch hield je de moed er in, ondanks het verlies van ons
Anita enkele jaren later.

Je laatste jaren waren niet makkelijk, je verliet ons huis en
verhuisde naar een woonzorgcentrum.

Toch behield je je levenslust en fleurde je op bij elk bezoek
dat je kreeg.

Je wou graag 100 jaar worden en je was goed op weg,
maar helaas ...

Wij allen zijn fier op jou en willen je danken voor alles
wat je voor ons hebt gedaan !

Daniël, Luk, Myriam, Anne-Mie, Anita en Peter

Liefste Amoke,

Onze fiere madam, onze mooie bloem en queen mom!
Wat hebben wij prachtige jaren met jou beleefd.
Samen met opa heb je ons zoveel liefde en plezier
gegeven. De goede zorgen in onze jeugdjaren.
Van het heerlijke eten tijdens onze schoolperiode bij
restaurant 'Chez Germaine', soep aan huis tot
de leuke caravanvakanties aan zee. En steeds dat laatste
spelletje Rummikub spelen.

Je deur stond altijd open voor een gezellige babbel,
met een leuk 'high-tea' momentje erbij.
Tijdens jouw dutje, na het middagjournaal, slopen we
stiekem naar de snoepkast. Maar dit had je al snel door
en de piepende kast verklapte ons keer op keer.
Dan hoorden we de welberoemde : "Ela, wat is dat daar!"
en verscheen er een lach op ons gezicht.

Je leerde ons om blij te zijn met de kleine dingen en te
genieten van de zon en van elkaar. Hoe waardevol alles
wel is! Je kon als geen ander ons tonen hoe we zuinig
moesten leven en alles zo goed mogelijk herbruiken.
Maar je hebt ons zo verwend! Je toonde altijd veel
interesse, je was open en oprecht trots. Bij bezoekjes
toverde je steeds een verrassing of snoepje uit je handtas.

Wij zijn je zo dankbaar voor die fantastische tijd en
dragen je nu heel dicht bij ons.

"Voor altijd samen in de zon, de maan en in ons hart"

Je kleinkinderen en achterkleinkinderen